VA RECĂPĂTA STEAUA STRĂLUCIREA DE ODINIOARĂ?

Deşi în lumea fotbalului surprizele cele mai deconcertante apar atît de frecvent, totuşi, analizînd viaţa de fiecare zi a unei echipe se observă întotdeauna o cauzalitate precisă, absentă la prima vedere, între aceasta şi ceea ce se constată în timpul confruntării cu publicul. Un simplu observator e tentat să se oprească în faţa unui răspuns uzat, intrat în tradiţie, cu largă circulaţie pretutindeni : A FOST O SURPRIZĂ. Rămînînd pe această linie de resemnată atitudine, s-ar putea recurge la aceeaşi explicaţie pentru eşecul echipei Steaua în partidele cu R. C. Strasbourg din cadrul Cupei Cupelor, aruncînd totul pe seama aceleaşi forţe implacabile : surpriza. Mărturisind că eliminarea echipei bucureştene pe teren propriu ne-a umplut de amărăciune, vom refuza să privim slaba ei comportare prin această lentilă care ascunde cel mai adesea adevărul.

SCURTĂ ISTORIE A UNUI DECLIN PRELUNGIT

Steaua a fost o echipă cu mare şi autentică prestanţă în fotbalul nostru. Dar, de cîteva sezoane, a intrat pe un tobogan lent şi alunecă spre zone mediocre atît ca rezultate, dar mai ales ca manieră de joc. Anul trecut, nu mai departe, deşi alcătuită din jucători prezenţi în toate loturile reprezentative, această formaţie de atîtea ori campioană a ţării, s-a agăţat spasmodic de locul 12 al clasamentului, evitînd cu greu retrogradarea.

Cîştigînd totuşi Cupa, rezultatul acesta a estompat probabil fondul cenuşiu al situaţiei. Peste dezamăgirea şi teama trăite în campionat, au căzut din „Cupă" cîteva picături de substanţă euforizantă.

Totuşi, în darea de seamă a F. R. Fotbal, pe marginea campionatului categoriei A 1965-1966, se spunea despre echipa Steaua : **„A înregistrat cel mai evident regres, demonstrabil nu numai prin căderea de pe locul 3 pe locul 12, ci şi prin lipsa de calitate a jocului prestat".** Frază sintetică, dar care n-a declanşat la nivelul clubului, după cum sîntem obligaţi să constatăm astăzi, acele măsuri viguroase şi lucide, capabile să revitalizeze potenţialul echipei. Şi revista noastră s-a ocupat în cîteva rînduri despre unele aspecte (ineficacitate, joc lipsit de sistematizare), devenite un fel de stigmat permanent al acestei echipe.

A trecut vara şi în campionatul actual Steaua a debutat exploziv, 7—1 la Iaşi (dar marasmul echipei C.S.M.S. ne-a explicat ulterior proporţia acestui scor). A făcut în continuare cîteva partide satisfăcătoare ca rezultat, dar de o calitate tactică modestă şi cu toate acestea s-a instalat după etapa a V-a în fruntea clasamentului, lăsînd impresia unui început de redresare.

...TEMELIA S-A DOVEDIT DIN NOU FRAGILĂ

Nici în acest campionat însă, edificiul echipei n-a fost ridicat pe o bază solidă. „Tencuiala" a căzut curînd şi fisurile din pregătirea şi din conduita jucătorilor au redevenit vizibile. Trei înfrîngeri consecutive în campionat, o comportare bună la Strasbourg (datorită probabil unui surplus

Romulus BALABAN

(Continuare în pag. a 10-a)

Măsuri luate de conducerea clubului pentru redresarea echipei

– Vor fi sancţionaţi sever acei jucători care s-au făcut în repetate rînduri vinovaţi de abateri de la linia de conduită a sportivilor de performanţă.

– În colectivul de tehnicieni a fost introdus un consilier tehnic, iar pentru pregătirea echipei şi un profesor de educaţie fizică.

– Se vor filma jocurile echipei şi execuţiile jucătorilor, iar pelicula va fi folosită ca material intuitiv pentru corectarea deficienţelor de ordin tehnico-tactic.

– Echipa va adopta în mod creator varianta de joc 4–2–4, paralel cu înlăturarea celor mai flagrante dintre greşelile ei actuale. Se preconizează folosirea apărării active, îmbunătăţirea jocului în continuă mişcare, ameliorarea atacului de deposedare, a intensităţii paselor etc.

– Se va introduce şi utiliza, pentru accelerarea recuperării după efort, metoda respiraţiei într-o atmosferă îmbogăţită în oxigen.

– În cadrul unor referate săptămînale, se va analiza permanent jocul echipei, precum şi stilul de joc al unor reputate formaţii de peste hotare.

– Se va iniţia alcătuirea unei echipe de perspectivă ca rezervor de cadre pentru împrospătarea echipei actuale.

– Se va urmări cu perseverenţă, în timp, ca jocul echipei să capete prerogativele unui stil propriu.

Suciu scoate mingea din plasă. Apărătorii de la Steaua sînt dezolaţi. O fază cu care – din păcate – s-au întîlnit tot mai des în ultima vreme...

Foto : **N. DUMITRESCU**

DE LA INTENŢII, LA REALITĂŢI

Pe marginea declaraţiilor unor antrenori din categoria A., publicate în nr. 17 al revistei noastre

Am profitat de această a doua întrerupere a campionatului primei categorii pentru a răsfoi colecţia revistei noastre, pentru a arunca o privire retrospectivă asupra etapelor de pînă acum. Privirile ni s-au oprit mai mult asupra anchetei pe care am publicat-o în numărul 17, intitulată „Antrenorii au cuvîntul" şi am recitit o parte din părerile acestora asupra comportării echipelor lor în primele 5 etape, precum şi proiectele lor imediate.

Au mai trecut, de atunci, încă trei etape.

Pe unii antrenori, realităţile acestor ultime 3 jocuri i-au confirmat. Pe alţii i-au dezis.

Primul care răspundea atunci era EUGEN MLADIN, de la Universitatea Cluj. El spunea: „Băieţii se pregătesc cu mare ambiţie, se simte dorinţa de reabilitare, de autodepăşire".

Atunci, Universitatea se afla pe locul 11, cu 3 puncte.

Acum, se află pe ultimul loc cu... 4 puncte!

Se vede că tare puternică a fost dorinţa de „reabilitare", de „autodepăşire" a „băieţilor"...

Şi mai lăcea antrenorul Mladin nişte precizări, pe linia consecvenţei în alcătuirea formaţiei, a unei clare idei tactice: „Marcu va rămîne fundaş şi Ivansuc extremă. Între Adam şi Ivansuc va juca Barbu, probabil, capabil să facă legătura între cele două personalităţi ale atacului nostru. Petru Emil va juca curînd tot atît de bine ca pe vremea cînd selecţionerii îl socoteau fără contracandidat".

Ce s-a întîmplat mai apoi? În etapa a 6-a, Marcu a rămas fundaş doar o repriză, fiind trecut extrem dreapta, post pe care a jucat şi în următoarele două etape. Ivansuc a jucat extremă (nota 4) în etapa a 6-a, n-a jucat de loc în etapa a 7-a, şi a intrat în repriza a doua, ca atacant central, în etapa a 8-a. Barbu n-a mai jucat de două etape, ca şi Petru Emil!

SILVIU PLOEŞTEANU, de la Steagul roşu, vorbea şi el despre redresarea echipei care la ora aceea avea un singur punct. Acum are 5 puncte, dar ocupă un loc foarte slab: 13. Merge, deci, mai bine dar... e loc şi pentru mai bine!

TRAIAN IONESCU, de la Dinamo Bucureşti, afirma că echipa sa e în progres faţă de anul trecut. Afirmaţia sa nu se verifică integral. Mai vorbea şi despre „Creşterea rapidă a unor cadre, care să ne poată fi de folos încă în acest campionat". În această direcţie, Traian Ionescu nu s-a dezminţit, promovarea lui Dinu şi Marica putîndu-se încadra pe linia traducerii în viaţă a acestei intenţii, anunţate după etapa a 5-a.

Preocupat de meciurile cu Liverpool, antrenorul ploieştean GERNAIANU, vorbea atunci mai mult în perspectiva jocurilor din „C.C.E." şi spunea: „Aşteptăm cu încredere meciul de la Liverpool. Cred că vom juca onorabil". *Nimic de spus. Petrolul a jucat, mai ales la Ploieşti, mai mult decît onorabil.*

ION REINHARDT, de la U.T.A., îşi exprima încrederea în jucătorii tineri promovaţi în formaţie. Aceştia nu i-au înşelat aşteptările, ba mai mult, unii ca Tr. Popescu şi Axente, au făcut chiar figuri cu totul remarcabile.

În contradicţie cu realităţile ne apare declaraţia lui ILIE SAVU care spunea: „Pe ansamblu, voi remarca că jocul echipei noastre este în continuu progres şi atît jucătorii cît şi noi, antrenorii, privim viitorul cu încredere". *Ilie Savu remarca însă în declaraţia sa — e drept — şi lipsurile echipei. De atunci, Steaua a pierdut 3 meciuri consecutiv. Avea 8 puncte şi cu ele a rămas. Ocupa locul I în clasament, acum e pe locul 6! Ceea ce dovedeşte că deficiţiunile constatate atunci s-au dovedit mai puternice decît declaraţiile optimiste.*

Nici declaraţiile lui ŞTEFAN COIDUM, de la Jiul, n-au fost confirmate. Tînărul antrenor din Petroşeni spunea: „Echipa noastră urcă în nivel de joc, în stabilitate, în concepţie şi sper că punctele pe care le-am scăpat din mînă la Craiova, Iaşi şi chiar la Bucureşti, le vom cîştiga într-un viitor nu prea îndepărtat, în alte meciuri".

Următoarele partide susţinute de echipa din Valea Jiului însă, în loc să se situeze pe o linie valorică ascendentă, au produs nemulţumire suporterilor echipei. Nu numai că Jiul n-a cîştigat nici un punct în deplasare, dar n-a mai cîştigat vreun joc nici pe teren propriu!

În încheierea retrospectivei noastre, subliniem analiza judicioasă pe care o făcea după 5 etape PETRE MOLDOVEANU, de la Progresul. El spunea, între altele: „Toţi componenţii echipei sînt animaţi de o vie dorinţă „de a face treabă", se sprijină pe teren unul pe altul, lucrează temeinic la antrenament". *Etapele care s-au scurs de atunci, au mărit „zestrea" Progresului cu încă 5 puncte, consolidîndu-i primul loc în clasament, ca urmare (evidentă!) tocmai a acestei coeziuni sufleteşti pe care în mod îndreptăţit o remarca antrenorul său.*

RADU URZICEANU

ARBITRAJELE DUPĂ PRIMELE OPT ETAPE

Analiza arbitrajelor prestate în primele opt etape ale categoriei A arată că, deşi startul luat de arbitrii noştri nu a fost pe măsura pregătirii care li s-a asigurat, se poate conchide că, pe parcurs, arbitrajele s-au îmbunătăţit şi, în ansamblu, jocurile au fost conduse competent, obţinîndu-se în majoritatea cazurilor calificative corespunzătoare din partea forurilor de răspundere şi a presei de specialitate.

În acest sens vom arăta statistic, care au fost aprecierile obţinute de arbitrii care au condus jocurile de categoria A pînă acum :

Etapa I : 5 bine şi foarte bine, 1 satisfăcător, 1 nesatisfăcător ; etapa a II-a : 5 bine şi foarte bine, 2 nesatisfăcător ; etapa a III-a : 3 bine şi foarte bine, 3 satisfăcător 1 nesatisfăcător ; etapa a IV-a: 4 bine şi foarte bine, 2 satisfăcător, 1 nesatisfăcător; etapa a V-a: 7 bine şi foarte bine ; etapa a VI-a (numai 6 partide) : 3 bine şi foarte bine, 3 satisfăcător ; etapa a VII-a : 4 bine şi foarte bine, 2 satisfăcător, 1 nesatisfăcător ; etapa a VIII-a : 5 bine şi foarte bine, 2 satisfăcător.

Deci, cele mai bune arbitraje au fost înregistrate în etapele a VI-a şi a VIII-a.

Jocurile care au suscitat discuţii şi au condus la acordarea de calificative necorespunzătoare au fost :

ETAPA I : Farul — Rapid la centru Vasiliu M.; *ETAPA a II-a : Rapid — UTA, la centru,* Niţescu Cornel ; *Steaua — Politehnica, la centru,* Pop Gavrilă : *ETAPA A III-a ; Rapid — Progresul, la centru,* Dumitrescu Vasile ; *ETAPA A IV-a : Dinamo — Universitatea Cluj, la centru,* Pop Gavrilă.

Făcînd o analiză de detaliu asupra greşelilor care s-au înregistrat la aceste jocuri precum şi la altele care au obţinut totuşi calificative corespunzătoare, le-am grupat astfel :

— Insuficientă hotărîre şi consecvenţă în a penaliza aceleaşi infracţiuni, în acelaşi mod, indiferent unde se produc şi care echipă le comite. *Aceasta constituie o carenţă psihică, împotriva căreia trebuie luptat cu toată perseverenţa, întrucît disputarea jocurilor în condiţiile unei perfecte obiectivităţi constituie prima obligaţie a arbitrului.*

— Pregătirea fizică necorespunzătoare, *manifestată la unii arbitri, care-i determină deseori să se găsească la mare distanţă de fazele de joc şi îi pune în situaţia de a acorda decizii neconforme cu realitatea.*

— Sesizarea şi sancţionarea eronată a ofsaidului.

— Aplicarea deficitară a legii avantajului.

— Insuficienta autoritate în exercitarea rolului *de conducător al jocului.*

— Neconcordanţă între arbitrii conducători şi cei de linie.

Vrem să subliniem şi faptul că la unele jocuri aprecierile făcute la adresa arbitrilor de centru au fost influenţate şi de comportarea nesatisfăcătoare a unor arbitri de linie, ca de pildă : Drăgulici Sever, Biolan Mircea, Isăcescu Dumitru, Mihăilescu C., Dumitriu Florian, Bucşe Eugen, Popa Vasile, Patkos Ştefan.

Faţă de această situaţie, colegiul central a luat o serie de măsuri, unele de natură disciplinară, iar altele de natură organizatorică, acordîndu-se o atenţie maximă delegării arbitrilor celor mai în formă.

★

Dacă aceste considerente privesc categoria A, este bine să subliniem că şi la categoriile B şi C arbitrajele înregistrate pînă în prezent marchează un progres evident şi dovedesc în majoritatea lor seriozitatea cu care arbitrii au abordat aceste jocuri. La aceasta a contribuit şi faptul că spre deosebire de trecut, în actualul campionat la majoritatea jocurilor importante din aceste categorii, care au opus echipe de valoare sensibil egală sau reprezentînd derbiuri ale seriilor respective, au fost delegaţi arbitri de categoria A cu multă experienţă şi autoritate.

Cu toate acestea şi la jocurile de categoria B şi C unii arbitri nu s-au comportat corespunzător. Printre aceştia amintim pe : Biolan Mircea *(Minerul Anina — Metalul Hunedoara),* Chilibar Ion *(Electrica Fieni — Metalul Tîrgovişte),* Stavru Nicolau *(Ştiinţa Bucureşti — Siderurgistul Galaţi,* Pop Cornel *(CFR Caransebeş — Tractorul Braşov),* Oniga Iuliu şi Soare Coriolan *(Chimia Făgăraş — Electroputere Craiova),* Brătănescu Paul *(Petrolul Moineşti — Locomotiva Iaşi).*

Nu putem trece cu vederea nici faptul că în munca de programare a arbitrilor, Colegiul central a comis unele greşeli. Astfel, deşi arbitrul Pop Gavrilă-Braşov *s-a prezentat necorespunzător, a fost delegat în continuare la conducerea jocurilor de campionat.*

În pofida neajunsurilor consemnate mai sus, majoritatea partidelor disputate s-au bucurat de arbitraje corespunzătoare. Conducătorii de joc s-au pregătit con-

COLEGIUL CENTRAL
AL ARBITRILOR DE FOTBAL

(Continuare în pag. 9)